

वा०रा०

॥१०४॥

समभिद्रवत् शीघ्रमभ्यद्रवत् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दुद्राव शीघ्रमगमत् ॥ १५ ॥ १२६ ॥ कगतइतियोजना नकापीत्यर्थः ॥ १७ ॥ तदेवाह ॥ यदिति ॥ यद्यपीन्द्रादीन् शरणंगमिष्यसि ॥ दशधादिशोदशप्रकारादिशोवा तदन्तान्वा अद्यगमिष्यसि तथापि तत्रगतोपि मेमत्तो न विमोक्ष्यसे दशवादिशोवाइति पाठे दशापि दिश इत्यर्थः वाशब्दोऽप्यर्थः ॥ १२८ ॥ एवं परमक्रोधे हेतुमाह ॥ यदिति ॥ अद्यत्वया युद्धं गच्छन्सौ लक्ष्मणस्त्वया शक्त्या निहतस्ताडितः सन्सहसा विषादंगतोऽतः अभ्युपेत्य प्रतिज्ञा

निपातितमहावीरां वानराणां महाचमूं ॥ राघवस्तुरणे दृष्ट्वा रावणं समभिद्रवत् ॥ १२१ ॥ अथैनमनुसंक्रम्य हनूमान्वाक्यमब्रवीत् ॥ मम पृष्ठं समारुह्य राक्षसं शास्तुमर्हसि ॥ १२२ ॥ विष्णुर्यथा गरुत्मंतमारुह्या मरवैरिणं ॥ तच्छ्रुत्वा राघवो वाक्यं वायुपुत्रेण भाषितं ॥ १२३ ॥ अथारुरोहसहसा हनूमंतं महाकर्षिं ॥ रथस्थं रावणं संख्येददर्शमनुजाधिपः ॥ १२४ ॥ तमालोक्य महातेजाः प्रदुद्राव सरावणं ॥ वैरोचनमिव क्रुद्धो विष्णुरभ्युद्यतायुधः ॥ १२५ ॥ ज्याशब्दमकरोत्तीव्रं वज्रनिष्पेपनिष्ठुरं ॥ गिरागंभीरयारामैराक्षसेन्द्रमुवाच ह ॥ १२६ ॥ तिष्ठतिष्ठममत्वं हि कृत्वा विप्रियमोदशं ॥ कनुराक्षसशार्दूलगत्वामोक्षमवाप्स्यसि ॥ १२७ ॥ यदीन्द्रवैवस्वतभास्करान्वास्वयं भुवैश्वानरशंकरान्वा ॥ गमिष्यसि त्वंदशधादिशोवा तथापि मेनाद्यगतो विमोक्ष्यसे ॥ १२८ ॥ यश्चैष शक्त्या निहतस्त्वयाद्यगच्छन्विषादं सहसा अभ्युपेत्य ॥ स एष रक्षोगणराजमृत्युः स पुत्रपौत्रस्य तवाद्ययुद्धे ॥ १२९ ॥ एतेन चात्यद्भुतदर्शनानि शरैर्जनस्थानकृतालयानि ॥ चतुर्दशान्यात्तव रायुधानिरक्षः सहस्राणि निषूदितानि ॥ १३० ॥ राघवस्य वचः श्रुत्वा राक्षसेन्द्रो महाबलः ॥ वायुपुत्रं महावेगं वहंतं राघवं रणे ॥ १३१ ॥ रोपेण महता विष्टः पूर्ववैरमनुस्मरन् ॥ आजघान शरैर्दीप्तैः कालानलशिखोपमैः ॥ १३२ ॥ राक्षसेना हतं तस्य ताडितस्यापि सायकैः ॥ स्वभावतेजोयुक्तस्य भूयस्तेजोभ्यवर्धत ॥ १३३ ॥

॥ १२९ ॥ एतेन मया तावकानि रक्षांसि निषूदितानि ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ भूयस्तेजः शौर्यं विवृद्धमभूत् ॥ १३३ ॥

यु०का०

॥१०४॥

य स एषो हं तद्दुःखशांतये सपुत्रपौत्रस्य ते संख्ये मृत्युर्भविष्यामीति शेषः